

Balkanski krog (14.7.2022 do 30.7.2022)

Ideja za letošnji dopust je začela zoreti med prvomajskimi počitnicami, ko smo obdelali Srbijo in BiH. Pa smo rekli, da bi lahko ta balkanski krog malo razširili.

Tako sva za "glavni dopust" prepotovala Romunijo in Bolgarijo. Najprej sva prevozila Madžarsko, potem uživala v ogledih gradov, v norih razgledih na Transfagarašanu, srečala medvede, pogledala blatne vulkane, poslušala tuljenje volkov in se spočila na bolgarski črnemorski obali. Med vračanjem sva pogledala še nekaj znamenitih ruševin in mest, se smejala vprašanjem bolgarske carinice in uživala v vožnji skozi djerdapsko sotesko. Še skok do prijateljev v Srbiji, prehod "novih" meja in sva bila spet doma.

Srečala sva tudi nekaj slovenskih avtodomarjev in bila presenečena nad razmahom avtodomarstva v Romuniji in Bolgariji (natančneje nad številom avtodomov, ostalo se bo ponekod še razvilo). Spala sva povsod po kampih, čeprav spanje na divje tolerirajo v Bolgariji, v Romuniji pa dovolijo, razen na označenih mestih in v narodnih parkih ob Donavi

Vročinski valovi so večinoma potovali bolj zahodno, ko pa je vročina prodrla tudi na to območje, je bilo dobro vsaj to, da se je ponoči vedno ohlajalo vsaj na 18° C. Morje v Bolgariji je imelo cca 24° C.

Cene goriva so približno podobne slovenskim (1,70€ do 1,85€), kampi povprečno 22€ za dva, avtodom in električna. Kampi so urejeni in nudijo vso osnovno oskrbo, ki jo AD potrebuje. Nekateri (Glamping Alliance v Plovdivu) so celo visoko tehnološko podprti, saj brez QR kode, ki si jo dobil ob predhodni rezervaciji po spletu, ne moreš vstopiti v kamp, niti nimaš elektrike ... Klasičnega vratarja ni. Je pa kamp vrhunsko urejen za 25€ na noč. Ceste v Romuniji in Bolgariji so (vsaj večina) zelo lepo urejene, vzdrževane in plačljive. Za vožnjo po vseh cestah v teh dveh državah potrebuješ elektronsko vinjeto, ki pa stane 6€ v Romuniji in 12€ v Bolgariji. Obe ceni sta za 7 dnevno vinjeto, prodajajo pa seveda tudi mesečne ... Ko pa zaviješ čez kak hrib, pa te seveda tudi pretese.

Pri iskanju prenočišč je najbolj pomagala aplikacija Park4night in pa Google, vendar sem okvirni plan naredil že doma. Tudi ko moraš (ali pa želiš) spremeniti plan, sta tako P4N kot Google Maps dovolj natančna in ažurna, da ni nikakršnih problemov. Je pa uživancija, saj se razen v Srbiji, ni potrebno sekirati glede porabe mobilnih podatkov. EU je glede tega res zakon.

Komunicira se z lahkoto v angleščini ali nemščini, v bolgariji tudi srbo-hrvaško. Če pa ne gre, pol pa roke, glava, grimase, pa vseeno prideš enkrat domov.

Valuta v Romuniji je Lei (5 lei = 1 €), v Bolgariji pa Lev (2 Leva = 1 €). Vsaj nekaj valute je dobro imeti pri roki, saj so kartice še bolj ... Predvsem v kampih na celini se vam lahko zgodi, da ni možno plačevanje s kartico. Ponekod se reši z evri, ponekod pa ... Predvsem v malo večjih mestih lahko povsod najdeš tržne centre ali pa vsaj kakšen Lidl, Penny Markt ali kaj podobnega. Z oskrbo ne bi smelo biti problemov.

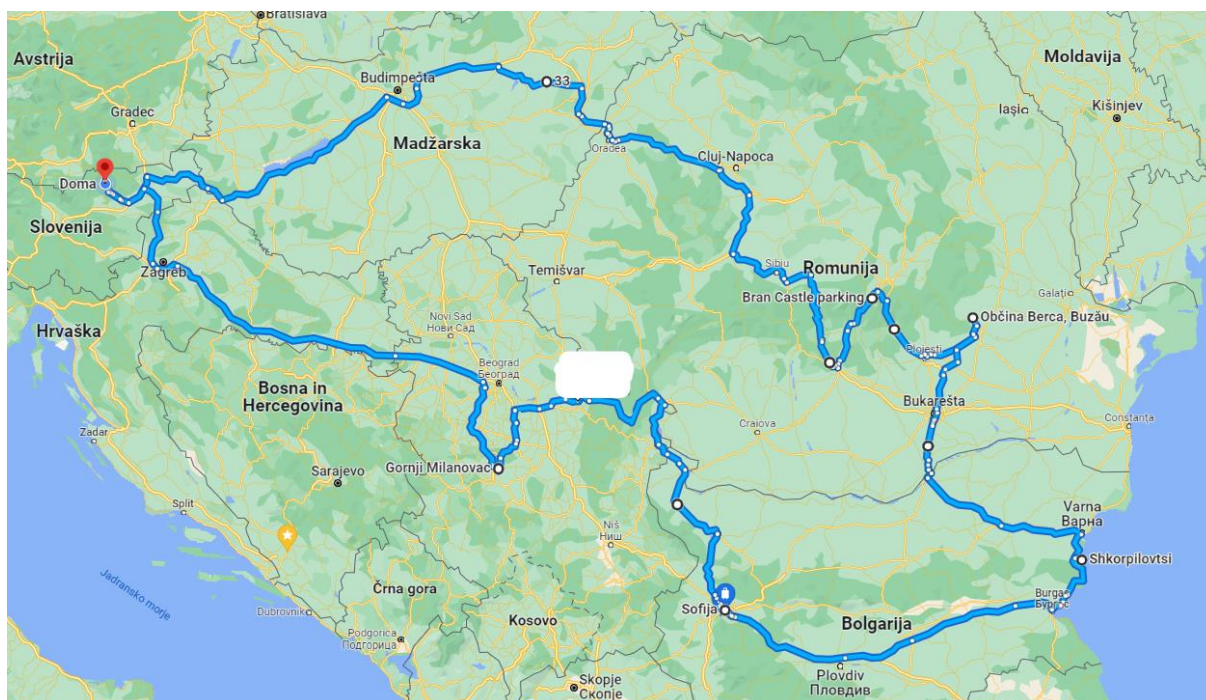
Eden od zaključkov letošnjega dopusta je (kot že običajno), da se sem še vrneva in si podrobneje ogledava vsako državo posebej. Tokrat so bile razdalje velike, ogledala pa sva si samo določene znamenitosti. Ampak če sva hotela par dni namakati noge v Črno morje, je bilo pač potrebno sprejeti nekaj kompromisov.

Prevozila sva cca 4.100 km v 16 dneh, poraba odvisna od noge.

Okvirni stroški:

• Gorivo, vinjete, parkiranje	800 €
• Kampi	310 €
• Ogledi	85 €

Približna pot:

Bolj podrobno pa:

14.07.2022 – 420 km, SLO – Budimpešta (H), Od doma sva odrinila po službi, ob 17h. Nekaj čez 21h sva prispela v **kamp Arena Budapest, 47.504200, 19.158400, 25 €/noč.** Lepo urejeno, blizu železniške proge, če imate rahel spanec, ga boste slišali (vlak namreč). Primerno za nadaljevanje poti, saj je na drugi strani Budimpešte in zjutraj nimaš gneče, ko se vsem mudi v službo. Midva samo prespiva in že pritiskava naprej. Ne pozabite kupiti madžarske vinjete najkasneje ob prestopu meje.

15.07.2022 – 340 km, Budimpešta – Eger - Hortobagy - Oradea (RO). Prvi postanek v Egru, mestu polnem zgodovine, z gradom na hribu. Leži v vinorodnem okolišju, kjer pridelujejo znano vino Egri Bikaver. Bilo je prevroče za vzpenjanje na grad, zato samo krog po mestu ...

Preko reke Tise z lepo razvitim turističnim območjem (vodni športi, kolesarjenje) se odpraviva do **Hortobagyja (narodni park), (P -47.581647, 21.150710)** na ogled prave madžarske stepe – puszte. Tu sva sicer najprej malo razočarana nad ponudbo (vlak ne vozi, ker je pokvarjen; turistična pisarna je prestavljena v gostilno, zato sva jo malo iskala ...), ampak si ogledava bolnico za ptice. V njej skrbijo za poškodovane ptice, ki so srečale kamion, električne žice ... Ogromno je štokelj, pa tudi sov in ujed vseh velikosti. Dobro viden je človekov vpliv na življensko področje ptic.

Potem pa ugotoviva, da ravno ta vikend prirejajo znamenito predstavo (festival?) s konji v znani kobilarni **Matai Menes (47.592365, 21.145219)** 2 km od tu. Potem pa hitro še tja. Uletiva na sredini predstave, ki je bila brezplačna (generalka pred sobotnim velikim showom?) Ravno še ujameva mimohod (v polnem diru) sodelujočih pri dirki z vozovi. V povorki vidiva tudi bivole in govedo z ogromnimi rogovi.

Sledi eden od vrhuncev tega potovanja: prikaz dresure konj. Jezdec, oblečeni v tradicionalna oblačila, prikažejo nekaj veščin. Med drugim tudi kako se konj uleže z jezdecem na sebi, kasneje sede na zadnje noge in vse to med pokanjem ogromnih bičev.

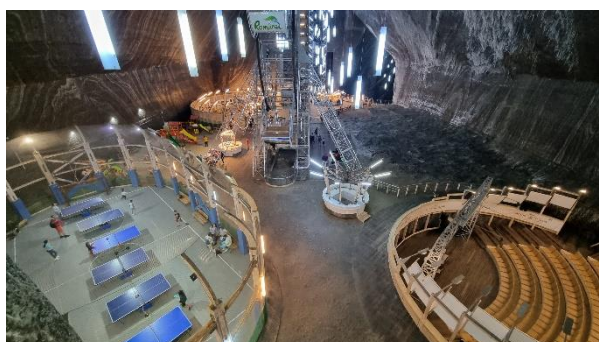
Za konec pa jezdeci (dreserji?), ki stojijo na dveh konjih, hkrati pa vodijo še sprednje tri. Torej vodijo pet konj, pri tem pa stojijo na zadnjih dveh. Seveda v diru.

Mejo med Madžarsko in Romunijo prestopiva brez težav in čakanja, kupiva RO vinjeto in dan zaključiva v Oradei v **kampu Robinson Country Club, 47.068199, 21.940800, 30 €/noč**. Zelo lepo urejen kamp in prijazni lastniki. Dostop je malo ožji in strm, vendar ni problematičen. Lastnik naju pričaka s pijačo dobrodošlice (Palinka), temperature se če noč spustijo na 17°C. Ker je bil dan naporen, se počitek še kako prileže.

16.07.2022 – 195 km, Oradea – Turda. Danes pa malo bolj »na easy«. Malo vožnje po romunskem podeželjju, kjer lahko opaziš predvsem drugačno arhitekturo. Hiše imajo strme strehe, nekatere celo visoke zvonike.

Ogledava si nekdanji rudnik soli Salinea Turda, (P - 46.589146, 23.787580) ki pa je v veliki meri spremenjen tudi v zabavišče za otroke (in ostale). V njem lahko najdete tudi mize za namizni tenis, mini golf, vožnjo s čolničkom po podzemnem jezeru, pa tudi predstavitev nekdanjega načina dela.

Popoldne sva že v **kampu De oude walnoot, 46.542653, 23.765904, 20 €/noč**. Kamp je postavljen v senci starih orehov, je lepo urejen, lastniki pa so zelo prijazni. Tudi tu te presenetijo s pijačo dobrodošlice.

17.07.2022 – 335 km, Turda – Sibiu - Carta. Ker sva se včeraj celo malo spočila, lahko danes spet oddelava eno malo močnejšo turo. Po cca 150 km prispeva v Hunedoaro, sledi ogled gradu Matije Korvina in spoznavanje z romunsko zgodovino. **P - 45.751782, 22.889230.**

Naslednji postanek po 135 km je v Sibiu, kjer v tržnem centru dopolniva zaloge in po 10 km parkirava ob cesti za ogled etnografskega muzeja **P - 45.755047, 24.116500**. ("ASTRA" National Museum Complex). Tu so okoli jezera postavili na ogled 4 tematske sklope, ki si jih ogledava med sprehodom po gozdu in okoli jezera.

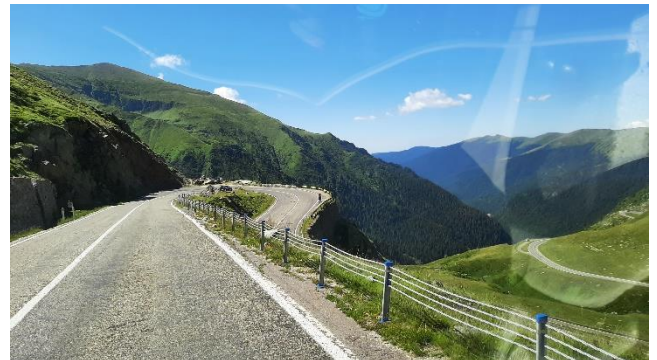
Ker se dan počasi nagiba h koncu, se odpraviva do najinega naslednjega prenočišča - **kamp De oude wilg, 45.784011, 24.567343, 16 €/noč**. Kot skoraj povsod, je tudi ta kamp urejen in lastnica prijazna. Izbrala sva ga, ker predstavlja idealno izhodišče za enega vrhuncev potovanja - Transfagarašan.

18.07.2022 – 230 km, Carta – Transfagarašan – Bran. Že kar zgodaj se odpraviva proti znameniti cesti DN7C, imenovani tudi Transfagarašan. »To je asfaltirana gorska cesta, ki prečka južne Karpate in je druga najvišja cesta v državi. Prečka prelaz med dvema najvišjima vrhovoma Romunije in povezuje regiji Transilvanijo in Vlaško«. [Transfăgărașan - Wikipedija, prosta enciklopedija \(wikipedia.org\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Transfăgărașan).

Cesta je povsem nezahtevna tudi za AD-je, saj je izredno lepo speljana. Tudi asfalt je na severni strani kar dober, na južni pa malo "tresoč". Midva sva jo napadla iz severne smeri. Enako je razmišljalo še mnogo turistov, saj nas je bilo kar precej. Od motoristov, kolesarjev, osebnih avtov in AD-jev. Ampak vseeno ni bilo gneče (pravijo, da je ponedeljek dopoldne ugoden čas za ogled).

Po prehodu skozi tunel, zapuščava Transilvanijo in vstopava v Vlaško. Ko sva se na južni strani spustila že pod gozdno mejo, malo pred jezu Vidraru, pa ...

Na telefon dobim nujno obvestilo, da se po področju okoli jezu potikajo trije medvedi. Zaradi velike nevarnosti naj ne zapuščamo vozil, naj jih ne poskušamo hraniti, fotografirati ... Že pred potovanjem sva slišala, da se lahko tu večkrat vidijo medvedi. Seveda sva videla: mamu s tremi mladiči, ki so radovedno opazovali čudna bitja v kovinskih škatlah. In vsa imajo čudno navado: v rokah držijo telefon in slikajo.

Priznam, nisva povsem upoštevala opozorila. Sva pa hitro vklopila vse 4 »žmigavce«, opravila foto seanso in na medvedko z mladiči opozorila vozila, ki so vozila nasproti. Sem vprašal ženo, če gre naredit selfija, pa ni bila najbolj

za 😊😊😊😊. Še koordinate za **foto seanso 45.368066, 24.6489789**. Seveda pa eden ni nobeden, zato sva še malo pod jezom srečala še enega. Tudi ta je zdolgočasno sedel ob cesti in poziral.. Tudi tu sva ponovila zgodbo (žmigavci, slikanje ...).

Zanimivo je, da je medvedka bila slab kilometer oddaljena od gostišča, kjer so pekli na žaru, medved pa tudi dokaj blizu hotelom. Če ga takole vidiš iz AD-ja, je po moje še OK. Kaj pa če si na kolesu? Po moje so tisti kolesarji, ki sva jih srečala, naenkrat dobili neverjetno moč za v klanec.

Sledilo je še nekaj vožnje po hribčkih in dolincih, popoldne pa sva prispela v **Bran**. Parkirava na **P za ogled gradu 45.516387, 25.370730**. Ogledava si grad, ki ga oglašujejo kot Drakulinega. Nič pretresljivega (vsaj do danes, he,he).

Prenočiva v 2 km oddaljenem kampu s pomenljivim imenom »**Vampire camping**«, **45.528550, 25.370454, 25 €/noč**. Kamp je OK in čist, ampak je že čas, da obnovijo sanitarni del.

19.07.2022 – 230 km, Bran – Berca Danes bi si morala najprej ogledati grad Peleş, ampak sva ugotovila, da je ob torkih zaprt. Škoda, sva se ga veselila. Ampak, tu ne bova čakala jutra, zato pot pod kolesa in proti blatnim vulkanom na vzhodu Romunije. Tja prispeva, ko je sonce nabijalo »ko pr norcih«. Pa nč za to. Plačava parking **45.360230, 26.713601** in do vulkanov. Kljub vročini se sprehodiva med brbotalniki, se poučiva o zgodovini, nastanku in značilnostih, jih poslikava in nadaljujeva do 3 km oddaljenega kampa.

Mudy camping, 45.347111, 26.709320, 15€/noč, V tem kampu smo se sicer sporazumevali z univerzalno mešanico nemščine, romunščine, angleščine in rok, ampak ga vseeno priporočam. Sanitarije so sicer še v gradnji, ampak možno je uporabiti WC in se stuširati, če niste preveč zmrzljivi. Je pa narava okrog kampa čudovita, lastnica pa zelo prijazna. Tu nama je pripravila tudi nekaj lokalnih jedi (tako vsaj pravi jedilnik). Žena je jedla piščančji zrezek v skorjici iz sira in jajc (pohano s sirom), sam pa sem preizkusil vratovino na žaru s pomfrijem. Zalito z lokalnim pivom je bilo res zelo dobro.

Med večerjo se je skozi kamp sprehodila lisica, ki se je kar nekaj časa ogledovala za priboljškom. Preden pa sva zaspala, se je v daljavi (ampak res daleč) slišalo tuljenje. Lahko bi bili šakali ali pa volkovi. Do danes še nisva ugotovila, kaj je bilo, ampak ovce sigurno ne.

20.07.2022 – 260 km, Berca – Ivanovo (BG), Kratek zajtrk in na pot, Bolgarija že čaka. Po zastojih zaradi gradnje cest se prebija mimo Bukarešte, ki pa jo pustiva za naslednjič in se usmeriva na mejni prehod Ruse. Brez težav prečkava mejo, kupiva vinjeto in dvigneva nekaj gotovine na bankomatu. Sledi še kratek skok do Ivanovega in do **kampa Koukery, 43.661951, 25.989640, 20 €/noč**. Kamp je na lepi lokaciji nad narodnim parkom Rusenski lom. Tu bova jutri nadaljevala ogleda, sedaj pa se samo parkirava, se skrijeva v senco in počivava. Ko postane prevroče tudi v senci, se osveživa v bazenu v kampu, pa spet v senco.

Tu spoznava tudi nemški par, ki je trenutno na poti v Avstralijo – s svojo Toyoto »z nahrbtnikom«. Z avtomobili bodo skupaj s še 14 pari prevozili vso pot od Istambula, po Aziji (Iran, Pakistan, Indija....) na koncu pa z ladjo do Darwina v Avstraliji. Pot bi naj jim vzela približno leto dni.

21.07.2022 – 250 km, Ivanovo – Shkorpilovtsi (Škorpilovci). Po zgodnjem zajtrku se odpeljeva do Ivanovskih skalnih cerkva **43.694881, 25.986985 in 43.766700, 25.964344**. Te so bile naseljene od 13. do 17. stoletja. Menihi so v skale klesali svoje celice in cerkve. Na vrhuncu bi naj imel kompleks več kot 40 cerkva, vendar jih žal večina ni ohranjena. Kompleks je zaslovel predvsem zaradi svojih fresk iz 13. in 14. stoletja.

Ogledava si eno cerkev in samostan, potem pa morju naproti. Vožnja poteka brez težav in popoldne prispeva do **kampa Škorpilovci, 42.956568, 27.896055, 25 €/noč**. Kamp je urejen, ob plaži in dobila sva parcelo v senci. Odločiva se, da bo to najino oporišče za naslednje dni. Do morja je 100 m sprehoda po mivki, vendar je danes vetrovno in precej valovito, zato se samo ogledujeva.

22.07.2022 – 24.07.2022 - 0 km, Shkorpilovtsi (Škorpilovci). Naslednje dni sva samo uživala v kampu, predelala nekaj pijače in knjig, veliko sence in se vsak dan tudi sprehodila do morja, ki je bilo mirno, mokro in slano (zanimivo, tudi Črno morje je modro). Zvečer sva običajno zavila v kakšno restavracijo na lokalno hrano in pivo. Tu sva srečala tudi par iz Gorenške, s katerim smo se videli že v Turdi. Sledila je obvezna izmenjava izkušenj in vtisov (seveda ob pivu in hrani). Čez kak dan pa sva srečala še 2 para iz vzhodne dela Slovenije. Tudi tu je sledila izmenjava izkušenj, šnopsa ... Še generalni podatki: temperatura morja cca 24°C, zraka pa med 18 in 28°C. Se je dalo živeti.

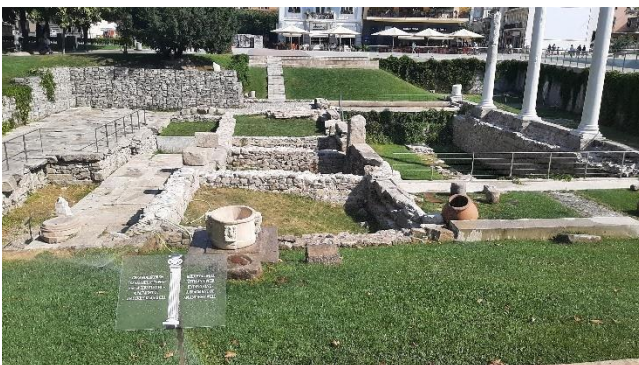

25.07.2022 – 360 km, Škorpilovci – Plovdiv. Na pot se odpraviva zgodaj, saj naju čaka kar nekaj kilometrov in vročinski val v notranjosti Bolgarije. Večino poti opraviva po avtocesti. Zajtrk kupiva ob poti v Lidlu in pojeva v AD. Zgodaj popoldne prispeva v Plovdiv, v **kamp Glamping Alliance 42.110298, 24.709249, 32 €/noč**. To je bil najbolj urejen kamp na najini poti in ga res priporočam. Kamp je nov in ima vrhunsko urejene sanitarije in parcele. Nekatere parcele imajo umetno senco (kovinska konstrukcija s streho), nekatere pa tudi lastno kopalnico in WC. V kamp se vstopi s QR kodo, ki jo dobite po e-mailu, po uspešno opravljeni rezervaciji in plačilu. Seveda je lepo imeti to kodo natisnjeno, ampak midva sva rezervacijo delala šele dan pred prihodom, zato je bila koda kar na telefonu. En nasvet: ko boste kodo skenirali pri rampi, je ne rabite povečevati. Najboljše jo prebere kar v normalni velikosti. V kampu se nahaja tudi bazen, ki ga koristite brezplačno. Je res nekaj posebnega, kar sva tudi preizkusila. Skupaj s kampom delujeta tudi hotel in glamping (hišica nad bazenom, hobitova kočica, železniški vagon...).

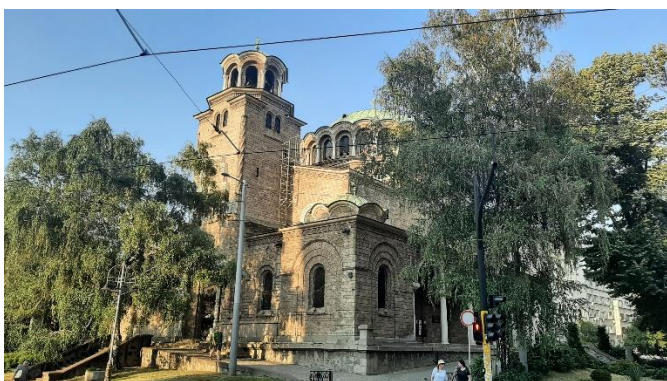

Pred kampom je avtobusna postaja, od koder vas 3 avtobusne linije za 1 lev/osebo pripeljejo v center. Na sanitarnem bloku je vse lepo razloženo. Avtobusi vozijo cca na 10 minut, vozovnico kupite pri šoferju ali sprevodniku. Midva sva ogled prestavila na jutro, ko bodo temperature znosnejše. Trenutno je namreč 38°C.

26.07.2022 – 140 km, Plovdiv - Sofia. Plovdiv je mesto, katerega zgodovina sega še v novejšo kameno dobo (4. tisočletje pr.n.š.). Zato zjutraj hitro v mesto, dokler še ni peklensko. Povzpneva se v staro mestno jedro, ki je polno hiš značilne arhitekture. Posebej omeniti velja tudi znameniti amfiteater. Otroci ravno vadijo za predstavo folklornega tipa, septembra pa bo tu nastopil tudi Laibach (mogoče združite prijetno s prijetnim?). Midva se sprehodiva še po centralni peš coni in si ogledava še ostale zgodovinske ostanke. Jih je res veliko predvsem iz antičnega obdobja. Skozi park nadaljujemo do pojočih vodometov, ki pa jih ravno čistijo. Ugotoviva, da je tu najboljše zvečer, ko pridejo do izraza tudi svetlobni efekti. Vročina že pritiska, midva pa najdeva burekdžinico v podhodu pod bulevarjem blizu pošte. Ja zajtrkovat bo treba, a ne. Pojeva zelo dober burek v senci ob parku in opazuje delavce, ki zalivajo drevesa. Očitno nimajo suše, saj je zalivalna cev premera vsaj 1 cole.

Zdaj pa kratek skok do Sofije. Navigacija naju na obrobju mesta pripelje do **Camperstop Vrana, 42.639513, 23.439232, 15 €/noč**. To je v bistvu mešanica PZA-ja in parkirišča za dolgotrajnejše parkiranje AD-jev. Lastnik je zelo prijazen in rad pomaga z nasveti glede ogleda in prevoza do mesta. Do centra je namreč 12 km. Je tudi sam avtodomar, zato se hitro zgodi izmenjava izkušenj. Ker temperatura leze proti 40°C, ogled odloživa na zvečer. Ob 7h zvečer sva se odločila, da je že znosno. Do mesta pridete najlažje s taxijem, lastnik camperstopa predlaga Yellow taxi. Pravi, da lahko ob uporabi taxijev »na črno« ostanete brez kar precejšnjega zneska. Midva sva si potegnila dol aplikacijo za Yellow taksi, ki je enostavna za uporabo in omogoča, da najdeš taxi hitro. Počakava 6 minut, da prevoz prispe, plačava pa v gotovini v lokalni valuti. Prevoz do centra in nazaj stane cca 20 €.

Ker je ob 9h zvečer še vedno 33°C, se prav veliko ne ukvarjava s podrobnimi ogledi, vseeno pa si ogledava nekaj cerkva, v peš coni pa popijeva kapučino.

27.07.2022 – 305 km, Sofia – Belogradčik – Brza Palanka (SRB). Danes spet zgodaj odrineva – smer trdnjava Belogradčik. Brez težav prispeva tja, parkirava kar pod trdnjavo (**P - 43.623337, 22.677955**) in se pri 35°C odločiva za ogled. Jaz sem vzel kar marelo kot zaščito. Že med vožnjo do tja sva opazovala osupljive kamnite formacije, na sami trdnjavi je pa še lepše.

Po malo bolj zavitih cestah s spustiva od Belogradčika in prečkava mejo s Srbijo na mejnem prehodu Bregovo / Mokranje. Po najslabših cestah na celi poti, preko Negotina prispeva v Brzo Palanko, **v kamp Miročka voda, 44.483672, 22.456894 20 €/noč**. Kamp leži na obali Donave, vendar začuda ni težav s komarji. Lastnik je prijazen, rad ponudi nasvete glede hrane in nadaljevanja poti. Za želodce poskrbiva v bližnji restavraciji Kod Makse. Hrana je dobra, cene zmerne.

28.07.2022 – 305 km, Brza Palanka – Djerdapska soteska - Lepenski vir – G.Milanovac Po zajtrku se napotiva proti Kladovu in Donjem Milanovcu, med potjo pa opazujeva sotesko Djerdap (največja soteska v Evropi), rečne potniške ladje, ki prevažajo turiste in ostali rečni promet. Kar precej je motornih čolnov, s katerimi vozijo turiste na bolj zasebne ogledsoteske, ki se konča pri Donjem Milanovcu. Od tu se še vedno drži Donava in prispeva v **Lepenski vir 44.552119, 22.027034**, nahajališče ostankov iz mezo in neolitika. Nastanek kulture Lepenskega vira sega celo v l.7000 pr.n.š.. Ostanki, ki so jih našli, potrjujejo, da se je tu razvoj dogajal v štirih fazah od katerih prve tri predstavljajo lovsko-nabiralniške enote, medtem ko je v četrti fazi zastopana doba prvih poljedelcev in živinorejcev (od 5300 do 4500 pr. n. št.).

Izkopavanja so potekala od 1965 do 1971, ko so najdišče prenesli 30 m višje, da so ga zaščitili pred dvigom gladine zaradi začetka obratovanja hidroelektrarne Djerdap 1. Ogled je zanimivo zasnovan, saj si najprej ogledaš film o izkopavanjih, potem nekaj multimedijskih vsebin, na koncu pa še najdišče samo.

Po ogledu sva si privoščila še malico v gostilni ob parkingu.

Tukaj sva pravzaprav zaključila najino pot, saj sva od tu napravila samo še ovinek do Gornjega Milanovca, kjer sva dvakrat prespala pri prijateljih, v soboto pa že pred šesto zjutraj šibala proti domu. Na srbsko hrvaški meji, kot običajno za najbolj prometno obremenjen vikend v Evropi, sva čakala dobro uro, v Slovenijo pa vstopila na enem manj obremenjenih prehodov, zato čakanja ni bilo.

Seznam koordinat:

- kamp Arena Budapest, 47.504200, 19.158400, 25 €/noč
- Hortobagy (narodni park), P 47.581647, 21.150710
- kobilarna Matai Menes 47.592365, 21.145219
- kamp Robinson Country Club, 47.068199, 21.940800, 30 €/noč
- rudnik soli Salinea Turda, P 46.589146, 23.787580
- kamp De oude walnoot, 46.542653, 23.765904, 20 €/noč
- Parking pri Gradu Hunedoara, P 45.751782, 22.889230
- kamp De oude walnoot, 46.542653, 23.765904, 20 €/noč
- "ASTRA" National Museum Complex , P 45.751782, 22.889230
- kamp De oude wilg, 45.784011, 24.567343, 16 €/noč
- foto seans – medvedi, 45.368066, 24.6489789
- Grad Bran – P, 45.516387, 25.370730
- Kamp Vampire camping, 45.528550, 25.370454, 25 €/noč
- Blatni vulkani, P 45.360230, 26.713601
- Kamp Mudy camping, 45.347111, 26.709320, 15€/noč
- kamp Koukery, 43.661951, 25.989640, 20 €/noč
- skalne cerkve P 43.694881, 25.986985 in 43.766700, 25.964344
- kamp Škorpilovci, 42.956568, 27.896055, 25 €/noč
- kamp Glamping Alliance 42.110298, 24.709249, 32 €/noč
- Camperstop Vrana, 42.639513, 23.439232, 15 €/noč
- Trdnjava Belogradčik, P 43.623337, 22.677955
- kamp Miročka voda, 44.483672, 22.456894 20 €/noč
- Lepenski vir, P, 44.552119, 22.027034

Andreja in Matjaž Mravljak